

Skalę zainteresowania związkami partnerskimi dla par jedнопłciowych można oszacować na dwa sposoby

I PIERWSZY SPOSÓB SZACOWANIA

Zestawiamy liczbę zawartych związków z dorosłą populacją danego kraju. To pozwala sprawdzić, czy mamy do czynienia z realnym zjawiskiem społecznym, czy raczej z marginesem.

Jak duży jest udział związków partnerskich w populacji?

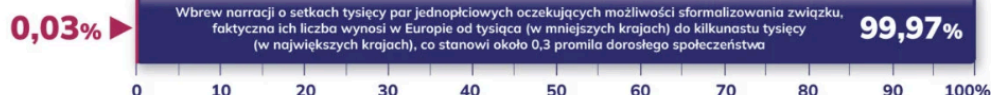
Spojrzenie na pierwsze lata obowiązywania ustawy

	Pierwsze lata obowiązywania	Łączna liczba związków	Populacja w danym roku (całość / dorośli)	Udział w całej populacji	Udział w dorosłej populacji
Niemcy	2001–2008 (7 lat)	15 000	82,3 mln / 66 mln	0,018%	0,023%
Francja	2000–2003 (4 lata)	16 651	60,8 mln / 47 mln	0,027%	0,035%
Włochy	2017–2020 (4 lata)	11 020	60,6 mln / 49 mln	0,018%	0,022%
Norwegia	1993–2000 (7 lat)	1293	4,3 mln / 3,4 mln	0,030%	0,038%
Szwecja	1995–2002 (7 lat)	1526	8,8 mln / 7,0 mln	0,017%	0,021%
Hiszpania*	2006–2009 (4 lata)	4606	44,5 mln / 35 mln	0,010%	0,013%
Czechy	2007–2010 (4 lata)	905	10,3 mln / 8,5 mln	0,009%	0,010%

*uwaga: od razu małżeństwa jedнопłciowe

Prawdziwa skala zjawiska w Europie

W krajach, gdzie związki partnerskie zostały wprowadzone, realne zainteresowanie wynosiło od 0,01% do 0,035% dorosłej populacji — czyli było praktycznie niezauważalne w skali społeczeństwa

Jak wyglądałoby to w Polsce

gdyby liczba związków jedнопłciowych była proporcjonalnie taka jak w innych krajach

	Odsetek dorosłych	Liczba
Niemcy	0,023%	7200
Francja	0,035%	11 000
Włochy	0,022%	6900
Szwecja	0,021%	6600
Norwegia	0,038%	11 900
Hiszpania	0,013%	4100

▲ Szacunkowa liczba związków partnerskich w Polsce (łącznie w pierwszych pięciu latach)

To pokazuje rzeczywistą, zdecydowanie marginalną, skalę zjawiska, które jest wykorzystywane jako narzędzie rewolucyjnych zmian kulturowo-prawnych

Porównanie z doświadczeniem innych krajów pokazuje, że w Polsce można byłoby spodziewać się 6–11 tysięcy związków partnerskich w ciągu pierwszych pięciu lat — czyli 0,02–0,035% dorosłych obywateli

II DRUGI SPOSÓB SZACOWANIA

Porównujemy liczbę faktycznie zawartych związków partnerskich w Europie z liczbą związków, które byłyby zawarte, gdyby deklaracje grup LGBT były prawdziwe

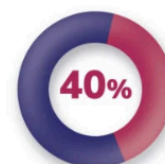
W debacie publicznej zwolennicy wprowadzenia związków partnerskich często powołują się na szacunki dotyczące liczby osób identyfikujących się jako LGBT, w tym tych, które chciałyby sformalizować swoją jedнопłciową relację

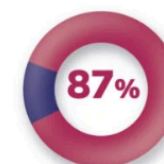
Dane te opierają się na kilku kluczowych założeniach

Odsetek stanowiący osoby o skłonnościach homoseksualnych

Tyle z nich żyje w stałym, jedнопłciowym związku

Deklaruje, że chciałoby sformalizować swój związek

Porównujemy dwie liczby

1. Ilu osobom — według deklaracji środowisk LGBT — powinny być potrzebne związki partnerskie,
2. ile osób faktycznie je zawiera w krajach, gdzie taka możliwość już istnieje.
To zestawienie pokazuje realne zainteresowanie: z deklaracji wynika duży popyt, ale w praktyce związek partnerski zawiera tylko kilka procent tych, którzy deklarują taką potrzebę.

Dane z wybranych krajów europejskich

Pierwsze lata obowiązywania ustawy o związkach partnerskich

Wskaźnik zainteresowania

pokazuje: jaki odsetek populacji osób o skłonnościach homoseksualnych — obliczonej zgodnie z ww. założeniami podawanymi przez grupy LGBT — formalizuje swój związek

Niemcy (2001–2007)	15 tys. 3,1%
Norwegia (1993–2001)	1293 5,2%
Szwecja (1995–2002)	1526 1,5%
Francja (2000–2003)	16 651 2%
Hiszpania (2006–2009)	4606 0,9%
Czechy (2007–2010)	905 0,8%
Włochy (2017–2020)	11 020 1,5%

Liczba związków partnerskich

wskaźnik zainteresowania wśród osób żyjących w związku jedнопłciowym

Średnia = 2,1%

Wnioski końcowe

- ▶ Faktyczne zainteresowanie związkami partnerskimi jest bardzo niskie
- ▶ Instytucjonalizacja związków jedнопłciowych wynika z agendy politycznej, a nie z oddolnej potrzeby społecznej.
- ▶ Im większa deklarowana liczba osób identyfikujących się jako LGBT, tym mniejszym ich odsetkiem jest liczba zawartych związków partnerskich. Innymi słowy, podbijanie liczby osób z grup LGBT w społeczeństwie jednocześnie obniża wskaźnik ich zainteresowania związkami partnerskimi. I odwrotnie, chęć wykazania wyższego wskaźnika zainteresowania związkami partnerskimi musi wiązać się z obniżeniem deklarowanej liczby osób z grup LGBT w społeczeństwie.

